

Ezen lapok hétfőt kivéve naponta jelennek meg. Előfizetési ár félre Pozsonyban és Pesten helyben boríték nélkül 7 ft, postán borítékban hetenként kétszer küldve 8 ft 24 kr., hatszor küldve 9 ft 12 kr. p. p. A hirdetések minden negyszer hasábozott apróbetűs soráért vagy ennek helyéért 5 p. kr., a kétfős soráért pedig 10 p. kr. fizetetik.

Kedden

731.

Januar 11. 1848.

Előfizetheti Pozsonyban a kiadó-hivatalban, ventur-utca Zierer-házban 114. szám alatt földszint, és Pesten hatvani-utczai Horváth-házban 583. szám alatt földszint és minden kir. postahivatalnál. — Az ausztriai birodalomba és külföldre menendő példányok csak a bécsi császári királyi főpostahivatalnál rendeltethetnek meg.

BUDAPESTI HIRADÓ.

TARTALOM. Magyarország és Erdély. Előléptetés. Halálozás. — Országgyűlés. XXXII. kerületi ülés jan. 10kén. (Tárgy: Magyar nyelv és nemzetiség folytatása 's a Részek iránti petíció.) Pozsonyi hírfüzér. Budapesti hírharang. Ausztria. Külföld. Nagybritannia. Franciaország. Spanyolország. Portugallia. Afrika. Északamerika. Hivatalos és magánhirdetések.

MAGYARORSZÁG ÉS ERDÉLY.

A mlgu magy. udv. kamara a Ferencz-csatornai kissetapári állomáson megüresült pénztárhivatal ellenőrsége Szaich Ferenczet eddig a verbászi csatornaállomáson ellenőrködő szergondnokot alkalmazta.

Rézy János rosenbergi kamarai kerületfelügyelőségi számító múlt évi dec. 15kén meghalozott

Országgyűlés.

XXXII. Kerületi ülés január 10kén. (Elnökök: Pázmány D. és Bükk Zs., Komárom- és Borsodmegyék követei; jegyző: Szabó M. — Tárgy: magyar nyelv és nemzetiség folytatása 's a részek iránti petíció.)

Pázmány D. elnök: Maga 's elnöktársának szokásos ajánlása után, a magyar nyelv 's nemzetiség tárgyábani törvényjavaslat 4ik sáat terjeszti további tanácskozás alá.

Osgovich M. Horvátország köv.: A magyar nyelv tárgya Pestmegye érdemes követének indítványa következtében az utolsó országgyűlésből a kerületekre visszaérkezett, és csakugyan azt lehetett a legutóbbi kerületben tapasztalni, hogy ezen egész ügynek újabb tárgyalása leginkább az ő kedvéért történik, ki t. i. szükségesnek tartja, a saját megegyezéssel létrejött javaslatot új meg új tordalékokkal pótolni. De Pestmegye érdemes követe ezt tevény jogával élt, és én neki azt rosz néven nem vehetem, nem is veszem, sőt irigylem ezen hatalmas állását, kinek t. i. egyszerű kívánata elegendő volt arra, hogy az előbbi megállapodás azonnal a többség által megváltoztassék. De midőn az érdemes követ ur olly szép és tekintélyes állást magának kitünő észbeli tehetségei által kivini szerencsés volt, akkor azt vélem, tölle joggal követelhetni, hogy e tábla azon tagjait, kik olly mostoha helyzetben találkoznak, miszerint hábar ügyök legigazságosabb legyen is, rokonszenvre még sem számolhatnak, meggyőződésük kijelentését és követi kötelezőségeit teljesítését rosz néven ne vegye, és olly felszólalásai miatt, mellyek az ő véleményével ugyan meg nem egyeznek, de az alkotmányos szabadság paizsa alatt történnek, szemrehányásokkal ne illesse; a mint ezt én annál keserűbb érzéssel tapasztalni valék kénytelen, minél bizonyosabb az, hogy én akkor csak egyszer és pedig szoros kötelezőségem intésére röviden felszólalni bátor voltam, míg ellenben az érdemes követ ur, akárhányszor neki tetszik, ugyanazon egy tárgyról, jelesen a mult kerületben ószor ugyanazon egy tárgyról háborítatlanul szólhat tt. De engedje meg az érdemes követ ur, itt még egy szerény kívánságom kijelentését is, hogy ha t. i. tulnyomó ész és szónoki tehetségének súlyát már velünk éreztetni szándékozik, legalább állásunkat 's azon ügyet, mellynek védelmét magunkra vállaltuk, gúny tárgyává ne tegye; mint csakugyan tévé akkor, midőn nekünk hódítási igényeket tulajdonítani és Horvátország jogainak alapjául egy „dalmát krónikát“ említeni jónak tartja. Én őt e téren követni nem akarom, mert máskép szintegy mondhatnám, hogy a magyar jus publicumnak egész alapját teszi egy anonymusnak historiája; mit azonban szintolly kevéssé mint a másik állítást hozhatni fel komolyan. A nemzeti jogok fontossága ugyanis nem a poros krónikából, hanem a szellemi 's alkotmányos élet erejéből merendő, mellyek forrását a fenálló és százados gyakorlattal erősített sarkalatos törvények szentségében kell keresni. És ennek ótalmát alá állnak szintegy a magyar mint a társország s érthetetlen jogai, mellyekhez ha mi, mint azok követei, ragaszkodunk, csupán hazafiúi kötelezőségeit teljesítünk. — Ezek előrebocsátása után nem akarom az érdemes követ ur beszédét pontonként taglalás alá venni, mert akkor már többször mondottakat kellene ismételnem, és így talán megint akaratom ellen is panaszára adnék okot; annyit azonban mégis bátor vagyok megjegyezni, hogy sem Fiume sem pedig a három alsó slavoniai megyékre nézve az 1836i országgyűlés vég-határozatot ki nem mondott, melly szerint t. i. nekünk a kapcsoló országoknak ezen részreire semmi jogunk többé nem lehet. Ezt az érdemes követ ur azon országgyűlési irományokból bizonyosan igen jól fogja tudni, és épen azért természetesen találni azt is, hogy mi szintegy a tenger mellékre mint alsó slavoniára nézve törvényes jogainkat és azon mind nemzeti mind municipális kapcsolatot, mellyben Horvátország velök eddig létezett, ez után is fenntartatni kívánjuk. Ezen kapcsolatot pedig megsértve látjuk minden ollynemű intézkedés által, mellyek azon részeket a kapcsoló országoktól elkülöníteni célozzák. Illy szempontból kiindulva világosnak tartom azt: hogy én sem az előbbi sem a Pestmegye érdemes követe által most indítványozott szerkezetet nem pártolhatom, és abban egyáltalában meg nem egyezem; mivel ezen részeket a kapcsoló országok többi tömegével együtt a magyar nyelv tárgyában hozandó törvény alul egészen kivétetni, és rájuk nézve egyáltalában semmi intézkedést nem tétetni kívánok. Ezt pedig ohajtom azon jog alapján, mellynél fogva a kapcsoló országok hivatalos nyelvüket az 1715i 120ik törvény-cikk nyomán magok elhatározhatnák, a mint ezt 1805 évben a latin nyelvnek és most nem rég a nemzeti nyelvnek hivatalos használatát végett történt elfogadása által tevék. Melly jog

gyakorlatában nemzetiségük ebéli kifejtésében magokat most a tt. rr. azon szándéka által igen érzékenyen akadályoztatva lenni szemlélnék, miszerint t. i. egy részről a kormány nyal 's a magyar törvényhatóságokkal minden érintkezésök magyarul, más részről pedig kebelökben minden közügyek latinul elintézendők, sőt magok a köztanácskozások is egyedül a latin nyelvre szorítandók lennének; mit csakugyan sem az igazsággal sem pedig a méltányossággal megegyeztetni nem lehet. Illy indítvány által a kapcsoló országok nemzetisége iránt a magyar törvényhozás által remesak semmi rokonszenv, sőt inkább világos ellenszen tanusítatnék, melly nemzetünkben is viszont csak ellenszenvet gerjesztési lenne képes. Minő okok bírhatják pedig a tt. rket a két testvér nemzet közti egyetértésnek helyreállítása czéljával homlokegyenesti ellenkező eljárásra, azt én nem tudom, de éppen meg sem foghatom; és e felett hazafiúi fájdalom kijelentését el nem hallgathatom. Azon tekintet, mellyet Pestmegye igen érdemes követe felhozott, miszerint t. i. előbb meg kellene határozni azt: mellyik nálunk a nemzeti nyelv? itt egyáltalában semmi nyomattal nem bír, mert e felett csak mi magunk honunkban nem pedig más nemzet tagjai itélhetünk legjobban, a mint a magyar nemzet is illy kérdésnek, tulajdon nyelvét illetőleg, leendő eldöntését bizonyosan senkire másra nem bízna; és a tapasztalás mutatja, hogy illynemű nehézségeken a gyakorlati élet minden nemzetnél igen könnyen segített. Végre el nem hallgathatom még a törvényjavaslat 6., 7. és 8dik §§-ra nézve az érdemes követ urnak a kapcsoló részek megnevezésében indítványozott megváltoztatást. Az utolsó országgyűlésben már alkalom volt a hazai törvények nyomán megmutatni: hogy a kapcsoló országok majd egyedül Slavonia, majd Horvát-, Dalmát- és Slavonország, majd végre csupán Horvátország nevezete alatt értettek, midőn azonban a magyar nyelv tárgyában Magyarországra nézve az utolsó felszázad óta valamely rendelkezés történt, akkor a kapcsoló országok ettől mindig a kapcsoló részek megnevezése alatt kivételt, melly megnevezés épen azon oknál fogva is, hogy ezen országok egy részét sem zárja ki értelméből, minden kétes magyarazás elkerülésére legalkalmasb. Ezt fogadtuk el az utolsó országgyűlésen ószvegyült kk. és rr., ezt követték a törvényjavaslat első tárgyalása alkalmával magok a t. kk. is egyhangulag. Nem látok tehát semmi alapos okot ezen diplomaticus megnevezésnek Pestmegye érdemes követének indítványa szerint most egyszerre leendő megváltoztatására; melly ha csak 3 horvát vármegyének egyenkinti megnevezésével, a mint ezt ő kívánna, feleséreltetnék, akkor a kapcsoló országoknak országos állása is vépkép eltörültenék; mi csakugyan a mint egy részről legigazságosabban törekvés lenne, úgy más részről nemzetünkben az elkekeredetségre legbővebb anyagot szolgáltatna. Miután tehát reményem, hogy at. rr. ezen új meg új kísérteket, mikép lehetne a kapcsoló országok nemzeti és municipális fenállását egészen feldolni, követni nem fogják: azt hogy a törvényjavaslatnak 5 szakasza, csupán Magyarország határaitra szorítassék, magam is pártolom: egyebiránt sem az újabb sem pedig az előbbi törvényjavaslatokhoz küldöm részéről nem járulhatok. És miután e részben már többször óvásaimat kijelentettem, ezt most ismételni feleslegesnek tartom, ugyanazt csak annyiban lévén tenni kénytelen, a mennyiben az előbbi törvényjavaslatban a kapcsoló országokra nézve foglalt sérelmek netalán újakkal tetézetnének! —

Joannovicz Temesvár köv.: A 4ik §ra nézve véleménye az, hogy midőn a kk. és rrk Zágráb, Kőrös és Varasd megyékre kivételt tesznek, az igazság és következetesség utján indulnak; de midőn Szerém, Pozsega és Verőcze megyékre nézve kivételt tenni szándékoznak, nem igazságosak, 's nem következetesek. Kivételt tenni vagy azért akarnak, hogy azon megyék nem magyarjauak, vagy mert Magyarországhoz nem tartoznak. Az első ok nem állhat, mert így Temesvár városára is lehetne kivételt szorgalmazni; de a másik ok sem állhat meg, mert Pestmegye követe élg alaposan bizonyítja be, hogy azon megyék Magyarországhoz tartoznak, a magyar törvényhozásban külön képviselve vannak, 's olly jogokkal élnek, mint más magyar törvényhatóságok. 'S épen e tekintetnél fogva következetlenségbe esnek a kk. és rrek, ha ezen 3 megyére kivételt tesznek, mert ha nemcsak állítatik, hanem be is bizonyítatik, hogy ezen megyék Magyarországhoz tartoznak, a kivétel által közvetve ennek ellenkezője ismertetnék el. A mi azon ellenvetést illeti, hogy ezen megyéknek csak határidőt akarnak szabni, erre szóló feleli, hogy ezt az országgyűlés már megtette, minek hatása a mint a következő mutatja, az, hogy Verőczemegye terjeszen el akar válni Magyarországtól.

Biró J. Arad köv.: Csodálkozását fejezvé ki aziránt, hogy valahányszor Horvátországról van szó, ennek követei mindig municipális jogai sérthetlenségével állnak elő, holott Magyarország aggodalmait soha nem osztják, a 4ik §ra nézve, hol Pest követe a 6 év helyett a határidőt a törvényhozás további rendelkezésétől függeszti fel, noha órszakkolaltást szükségesnek nem lát, de mert illy intézkedés bizonytalanságot idéz elő, bizonyos határidőt kitűzetni ohajt.

Szintay J. Bereg köv.: Véleménye szerint a jelen t. javaslatnál két szempontból indultak ki a kk. és rrek, mert midőn egy részről a magyar nyelv ügyét egész terjedelmében felkarolni 's azt eredeti jogába visszaállítani ohajtasuk vala, hogy a méltányosság határai közt békes uton haladva min-

dent eltávolítsanak, a mi ez ügynek kivívását hátráltathatná. Ennélfogva aggodalmat költ szöloban az, hogy az oktatási nyelvre nézve kivétel történt; ő semmi kivételt, legkevésbé pedig az elemi iskolákra nézve nem akarván. De ennél még inkább aggasztja az, hogy a tenger mellékre nézve a magyar nyelv helyett az olasz állapítatik meg, mi által onnan a magyar nyelv hosszú időkre kizáratik, 's a mi ott csak elnézett, hogy t. i. olasz és latin nyelvel éltek, jelenleg törvénytelennek; ezért e helyett azt kívánja kitétetni, hogy: „ott az eddigi szokás tartassék fön,“ — az olasz nyelvet, már azon aknál fogva sem lehetvén megállapítani, mert onnan némely perek a kir. és hét személyes táblára vitetnek feljebb. Nem lévén czélja továbbá a kk. és rreknek, hogy a jelen kérdésről olly dolgok köttessenek össze, mellyek annak sikeres feloldását nehezitenék, noha megvallja, hogy a horvátügy sok kellemetlenséget idéz elő, megtagadtván az is, hogy a magyar törvényhozásnak joga legyen ottan a nyelvre nézve intézkedni, miután ezek iránt választmány küldetett ki, e helyett a kapcsoló részek nevezetét, melly a kétértelműséget kizárja, 's törvényeinkben is használtatik, kielégítőnek tartja, — miért a szerkezetet meghagyatni kívánja.

Babarczy A. Csongrád köv.: Ellenezvén azt, hogy a tenger mellékre nézve az olasz nyelv használata megállapításék, ezt azon észrevétellel kíséri, miszerint Buccari követe előadásakint Fiumében a latin nyelv is használtatván, ha e helyett mást behozni szükség, ez csak a magyar lehet; melly még most kivétel nélkül, részéről is a gyakorlatot kívánja megtartatni. A nevezetnek megváltoztatásához sem járul. Bereg követének előadása szerint e kérdés feloldását ezáltal kieléltetni nem akarván, de azért is, mert valamint helyesen adá elő Pest követe, hogy a horvát követeknek kár minden uton nyomon aggodalmaikat felhozni, úgy másrésztől Horvátország irányában saját aggodalmait kitüntetni felesleges. Nem pártolja a kapcsoló részek nevezetének feleslérlését azon oknál fogva is, mert egy a tenger mellékről, mint Szerém, Pozsega és Verőcze vármegyékről külön §§okban törvényt rendelkező, ha a kapcsoló részek nevezete meghagyatik, innen kiokoskodni azt, hogy a tenger mellék 's Szerém, Pozsega és Verőcze a kapcsoló részek kiegészítő szálai, nem lehet.

Kubicza P. Trencsin köv.: Pest követével egyetértve, a tenger mellékre nézve megjegyzi, hogy ott az olasz nyelvnek csak önkörében használata hagyassék meg. A horvát követelekre nézve kijelentvén azt, hogy Szerém, Pozsega, és Verőcze 's a báni hatóság az ország épségének fenntartása mellett esatoltatott vissza, a mennyiben ezen megyéknek nem csekély módok van sajátukká tenni a magyar nyelvet mint a felső magyarországi megyéknek, reményli, hogy a törvényhozás intézkedésének szükségét előidézni nem fogják. A mi a nevezet megváltoztatását illeti, a megyéknek egyenkinti megnevezése helyett, inkább: „Horvátország“ nevezetét kitétetni kívánja, ez használtatván a mult országgyűlési törvényjavaslatokban is. Nem boesítkozná abba, hogy Horvátországnak csak csekély részesekéi tartoznak a magyar korona alá, szemrehányásokat sem tévén a horvát követeknek, egyedül azon igénytelen kérséket intézi hozzájuk, miszerint követeikkel, mik separatismus bűzével bírnak, a mi Horvátország érdekében nincs, ne álljanak elő, 's legyenek tekintettel arra, hogy a sláv törzseknek a horvátok képezik azon szerencsés ágát, miszerint alkotmányukat és szabadságukat megtartották; meggyőzheti őket erről az aldunai tartományokra való tekintet.

Lónyay G. Zemplén köv.: A tenger mellékre nézve a gyakorlatban volt nyelveket meghagyatni akarván, Szerém, Pozsega és Verőcze tekintetében jobbnak látá határt ki nem tüzni, de a törvényhozás további rendelkezéseig azokat a latin nyelv használatában meghagyatni. —

Szentkirályi M. Pest köv.: Ugy látszik, Horvátország követe nehezített, hogy Pest követe olly gyakran szóval fel a magyar nyelv ügyében. Többek által a pesti indítvány lényeges értelme nem egészen tisztán vétetvén fel, felvilágosításul kijelenti, mikint a tenger mellékre nézve javasolt módosítás értelme az, miszerint az által a határozatlanság eltávolítatván, a jelen szokás constatirozassék. Mondják ki tehát a kk. és rrek, hogy ott az olasz vagy a latin nyelv használatát meghagyatni kívánják, de mondják ki határozatlan, mi által a törvénytől minden kétséget elhárítanak. Buccari követe mondása szerint ott a diák nyelv is divatozván, constatirozák tehát ezen szokást a kk. és rrk, kimondván, hogy ott az olasz 's illetoleg a latin nyelv használata meghagyatik. A nevezetre nézve felvilágosításul azt hozza fel, hogy ezen kérdés érdemleges vitatása meglőzetni nem céloztatván, az indítvány értelme az volt, miszerint olly nevezet használtassék, melly világosan kimutatja azon tért, mellyre a törvény rendelkezése vonatkozik.

Ferenchich J. Kaproncza köv.: Ha elfogadtatik azon javaslat, hogy a magyar nyelvnek használása a kapcsoló részekre csak annyiban fog kiterjesztetni, a mennyiben Horvátország törvényhatóságai és ítélőszékai — a törvényhozással, kormánnyal és a magyar honi törvényhatóságokkal 's ítélőszékivel jonek érintkezésbe; azonban a köz- és magánügyekre nézve, a mennyiben ezek csak a kapcsoló részek kebelében 's törvényhatóságai előtt folytattatnának, a latin nyelv gyakorlatá-

Pázmány elnök: Végzésül kimondván, hogy a selmeci indítvány el nem fogadtatik, jelenti, hogy kir. személynek ő maga a Részek iránt folytatott bírói eljárásról hivatalos jelentését beadá, s egyszersmind a Részek ügyében egy számos aláírással ellátott petitio nyújtott be, mely tárgyakat a kk. és rr. figyelmébe ajánlja.

Kir. személynek ő maga jelentése kinyomatni rendeltetvén, a részek ügyébeni petitio, egy kis vita után, miszerint a táblai határozat nyomán annak mint magánkérelemnek felolvasása Balogh K., Somsich, Babarezy s mások által elleneztek, felolvastatták.

Szabó M. jegyző: Olvassa a Wesselényi Miklós és ifj. báró Wesselényi Farkas, s néhány száz egyén aláírásával kísért kérelemlevelet. Előadják ebben az aláírók, hogy az 1836ki 21. t. cz. megszületése után oly mostoha helyzetbe jutának, minőnek párja nincs. Tizenegy év óta várakozván a visszakélezés után, oly állásban vannak, hogy midőn a magyar országgyűlésre meghívattak, ebben az erdélyi kormány által akadályoztatnak, miszerint midőn az erdélyi fejedelmek hódolnak, ő felsége a magyar király parancsolatának nem engedelmességek, és viszont midőn egy részről az engedelmességek engedelenség, a kötelességteljesítés kötelességteljesítését viseli, kéri ezért a törvényhozást, hogy erélyenél fogva őket e helyzetből a törvény végrehajtásának kieszközölése által minél hamarabb kiszabadítani méltóztassék. Ők szívesen simulnak az anyarsághoz, jólétük és szabadságaik gyarapodása reményében.

Kossuth L. E kérelemlevelet szólónál senki nagyobb elismeréssel nem fogadhatja, mindazáltal kijelenti, hogy a részek kérdését nem nézi olyannak, mellynek tárgyalási fontosságát és elsőségét e petitiotól tételezné fel, miután e fontos kérdés a nélkül is tüzetesen tárgyalatott, s azt felvenni a verificationalis választmány jelentése nyomán is a tábla hivatásának ismerte volna. E szerint a jelen kérelemlevél kinyomatandó lévén, arra kéri a rket, hogy a petitionalis választmány jelentése felolvastatván, előbb az ottani egyéb kérdések intéztesenek el, hogy aztán, a mint már előre engedelmet kért, a részek ügyének egész állása iránt indítványát előadhassa, a mire is a t. rktől ujjal engedelmet kér. (Helyeslés).

Pázmány D. elnök: Ezek szerint kitzúve a holnap tanácskozás tárgyait, az ülést eloszlatni kívánja. De előbb még

Somsich P. Baranya köv.: A mult országgyűlési irományok 90 sz. alatti határozatot olvassa, mely szerint minden magán-folyamodás előbb a petitionalis választmányhoz utasítandó, — mely határozatnak jövendőre megtartását szorgalmazza. S ezzel az ülés eloszlat.

POZSONYI HIRFÜZÉR. Egy nem mindennapi kalandról suttognak az itteni társaskörökben. Az ünnepekre többen felrándultak Bécsbe, ezek közül onnan egy valaki keserű emlék hozott vissza, elesenték szívét, és a csenész, egy igéző högy, a helyett, hogy legalább mást adott volna kölcsön, a kárpótlásról mit sem akart tudni, sőt a szerencsés károsulttal szóba sem állt. A sors ugy akarta, hogy ezen érdekes hölgynek Pozsonyban rokonai, barátai, ismerősei stb. legyenek, meg ugy is akarta (a sors t. i.), hogy ezeket az ünnepek után meglátogassa. A boldogtalan szerencsés ur, alig mulik két nap haza jött után, Pozsony egyik főutczáján pillantja meg az imádatot, de nem borult térdre előtte mint négy szem közt szokás, hanem szemmel, illetőleg lábbal kísérte mint nyilvánosan szokás, a nélkül, hogy hozzá közelített volna, míg a nő egy házba betért, a nélkül, hogy ennek ajtajából visszapillantott volna. Miután az ismeretlen ur három egész nap hasztalan tusakodott, hasztalan fáradozott s keresett alkalmat az ismeretlen nő közelébe juthatni, negyed nap megjelenik nála egy szolgáló kinézésű idegen ur, kezében egy illatos pongyola iratkával, czím s aláírás nélkül, mellyet urnéja tisztelete mellett átadott; a leveleknek tartalmát csak néhány szó képezte: „Kedvesem, már három nap óta várlak; kérék, látogass meg mielőbb, mert még csak a mai napot töltöm itt; ugyanez idő alatt az ismeretlen nőnél egy zsinóros legény, kit nem hivatalos levelekkel küldözésre is cseszszzerűleg használhatni, jelent meg egy levéllel, mellyről csak annyit tudunk, hogy a szerelmi hőstől, tehát nem politikai tartalmu volt. Az idegen szolgáló, ki az ismeretlen ur kérdésére: ha urnéja a levelet neki küldötte-e s hol lakik? igennel felelt, alig távozott el, a szerencsés ur, nem kételkedvén többé, hogy a pongyola iratka az ismeretlen imádattól jött, sietett a rövid időt használni, s már indulóban volt, midőn legénye belép s választatot nyújt át neki, ezt örömejtől villanyzottan hamar átfutván, kellemetlenül lepetett meg, azután álmétkodott, habozott, végre a levelet boszankodva félrevetette s — mert az aláírásból az imádatot hölgyben egy politikai elvellenének nejt ismerte meg — hon maradt. Jól értesültek állítják, miszerint e válaszban keserű nem politikai lezkét kapott, meg hogy az illatos iratka nem is hozzá volt intézve, hanem az igéző hölgynek egy itt tartózkodó unokabátyjához, ki történetesen ugyanazon házban lakott a szerelmes ural, s kit a szolgáló személyesen nem, az idegen ur pedig csak akkor ismert meg, midőn ez még az nap felvilágosítván őt a tévedésről, a jó szagu iratkat egész illedelemmel vissza kérte, a rossz szagút pedig emlékül nála hagyta. — Mindkét fél eljárásból láthatni, hogy a kaland, mint megjegyzék, nem mindennapi. — Egy vállalkozó társulat Bartay Endre ur által jövő vasárnap a városi redoutteremben nagy hangversenyt rendezend, melly a német szintársaság és más kitünő művészek közremunkálása mellett érdekes élvezetet ígér, a mennyiben szavalással egybeköt-

ve Bartay E. urnak különösen e czéla irt legujabb nemzeti hangszerevényei: „Nádori üdvözet „István-nyitány, „Hála az urnak zene, ének s nemzeti dalokkal fognak előadatni; figyelmeztetjük a közönséget ez érdekes művelzetre, mellyről legközelebb részletes jelentés fog közzé tétetni. — Mult szombaton meglátogattuk a magyar szinteremet, hol Czako „Kalmár és tengerész”-ben a szerencsétlen szerző búskomor eszmével találkozánk; a kis szinterem, melly rendszeren meg szokott telni, az előadást érdekében tetemesen csökkenti, kívánatos tehát, hogy a társaság a Pálffy-terembe, hova készül, mielőbb átköltözzék, és hogy azután a közönséggel e nagyobb terem is rendszeren megteljen; az előadás oly kielégítő volt, mellyet vándor társaságtól nem vártunk; figyelemmel kísérendjük működésüket a nemzeti színművészet érdekében mindaddig, míg ők viszont önérdékükben a nyílt szót használni fogják.

BUDAPESTI HIRHARANG. Uj évre szomorú esemény történt Budán; egy katona (dobos) este nyolc óra után kedveséhez akarván menni, az ör visszautasítását figyelembe nem vette, s ez által agyonlövetett; az ör szigoruan teljesít kötelességét, s a szükséges kihallgatás után tüstint szabadon bocsátott. — Egy ismerősünk a budai postán előfizetni akarván a Budapesti Híradóra, a postászt haragosan utasítá őt vissza, mondván, miért nem megy Pestre előfizetni, s csak hosszab szóvaltság után fogadá el a pénzt. Fizetni és a mellet még boszantani is, ez nincs rendén. — Uj vigjátékot hirdetnek, mellynek tárgya városi tisztújítás az új törvényjavaslat szerinti modorban, sok jót mondanak felőle. — A hó szaporodik az utcákon, s mondják, már készül a megkereső levél a naphoz, hogy a fölösleget lassankint elolvastani méltóztassék. Némely veszélyes ujtók azt hívék ugyan, hogy a hó összekotrására talán a rabokat is lehetne alkalmazni, de azon fölvilágosítást kapák, hogy a rabok ettől könnyen megsoványkodhatnak, s a többi zsvány bizonyára nem hagyá magát befogatni, látván, hogy a rabok roz szinben vannak s dolgozásra szorítottak. Hiába, mindennek van oka. — A hentesek azzal mentik magukat, hogy még most sem adhatják olecsóbban a szalonát, mert azon sertések, mellyek e szalonát hátukon viselték, még az 1846iki drága kukoriczából híztak meg; hogy ezen nyomos ok visszálésekre ne használtassék, határozattal, miszerint ezentul a piacon levő szalona mindig szakértők által lélekismertessen meg fog vizsgáltatni: hogy valóban az említett évi drága tengeriből készült-e, vagy a tavali olecsóból? A közönség élénk hálával fogadá ezen jótékony intézkedést, melly épen nem egyedül áll a maga nemében, s azért mindenki nyugott lehet. — A hosszú farsangra nagy készülétek tétetnek, minden teremben cigányzenét is szándékoznak mellékesen alkalmazni, s már legalább négy banda nevezi magát parisiának, ámbar tagjaik nagyobb részének még hegedije sem volt Pariban; ezenkül országzserte minden kóbor cigányesapat parisiának nevezgeti magát, s még megérjük, hogy valamennyi magyar cigány született francziának fogja magát nevezni. Ugyan mi lesz akkor a két magyar hazából? — Dudevánt Aurora, a nagyhirű franczia írónő, kiadott szeretőjén, mondottuk néhány nap előtt társaságban. „Ebben semmi különös ujdonságot nem látok, — jegyzé meg erre egy szép hölgy. És elhatározá, folytattuk, hogy soha többé szerelmi viszonyba nem lépünk. „Az lehetetlen! — mondá hirtelen az előbbi hölgy, s mi csodálunk mély emberismeretét! — ☉

AUSZTRIA.

Egy pesti lap az Allg. Zg. után f. jan. 7kén közölni sietett, hogy a Schweizből kiűzött jezuíták Bécsben megérkezvén a cs. kir. udvar gazdag segélylyel látta el őket. A bécsi lapok ezt már jan. 4kén szóról szóra koholmányoknak nyilvánították, mit tehát ama pesti lap megjelenése napján tudhatott volna.

Bécsi lapok egy komoly összeütközésről tesznek említést, melly Milanóban a kiesapongó fiatalok és a fegyveres hatalom közt történt. A „mindenütt élénk fiatalok“ azon gondolatra jöttek, hogy a városban bizonyos katonai és polgári egyének szivarozásait tetleg akadályozzák, s több napig személysértegetéseket követtek el. Erre a rendőrigazgatóság szigoru tilalmat bocsátott ki az összecsoportulások ellen. Jan. 3án a rakonezátlanok engedelmességének több halott és megsebesített egyén lett áldozata.

KÜLFÖLD.

NAGYBRITANNIA. Espartero, közel négyévi számkivetés után dec. 30kán Londonból családjával együtt Spanyolországba utazott. A Chronicle szerint az exregens Narvaez meghívására foglalja el senatori székét.

A dec. 30kai Times a franczia trónbeszédet bíraltja, s többek közt ezeket írja: „Azt fogják mondani, Guizot ur a közfigyelmet a maga kétszínű politikájától elvonni és a belügyekre akarja fordítani a hirdett törvényjavaslatok által. Mi más véleményben vagyunk. A júliusi forradalom óta most adatik először tudtára a franczia kamaráknak, hogy a kormány az adót leszállítani szándékozik. Igaz, a soadó és a postabér leszállítása már ezelőtt adott, de eddig kikerült ígérlet teljesítése, azonban a válaszfelirati vitában a budget kérdései nem lesznek első ranguak. Az ország politikai állapota, különösen a franczia kormány legujabb politikája Schweiz és Olaszország ellen, tulajdonképi tárgyai lesznek a vitaközönségnek. Tavalilyenkor Guizot cabinetjének legnagyobb ellenségei sem hitték, hogy a spanyol házasságoknak és az Angliávali meghasonlásnak közvetlen következménye Francziaország nemzeti politikájá-

nak Ausztria parancsai alá való rendelkezése leend. Még magát Krakó elvételét is, mennyiből abban Francziaország részt vett, mentette a közvélemény előtt Guizot tiltakozása; az olaszországi és schweizi eseményekre volt szűkség, miszerint kiderüljön, hogy a Tuileriák és a bécsi cabinet összevágása valamivel több ideiglenes engedménnyel. A schweizi ügyben Francziaország Ausztriával egyetértve cselekedett. Olaszországban pedig, hasonló indokból, feláldozta azon politikát, mellyet IX. Pius választásának előmozdítása által magaévá tett volt. Barmillyeu alapos legyen az europai cabinetek gyanuja a schweizi radicalok ellen, mégsem fogja egy elfogultatlan politicus sem egyenlőnek tartani e helvetiai villongás kellemetlenségét a fegyveres közbenjárásnak és a schweizi semlegesítés megsejtésének roppant közveszedelmével. A trónbeszéd mult időben szól az öt nagyhatalom egyetértéséről teendő barátságos közbenjárás iránt, mert ámbar Colloredo gróf és Radovitz tábornok, ausztriai és porosz felhatalmazottak a tervezett tanácskozmánynál, a kamarák megnyilvánulásának előnapján Párisba megérkeztek, okunk van hinni, miszerint Guizot ur azonnal nyilvánította meggyőződését, hogy a tanácskozmány ideje már lejárt... Palmerston lord köztudomás szerint hajlandó minden világörésben mérközni azokkal, kiket elleneinek tekint, de a jelen esetben ugy látszik, nagyobb okossággal cselekedett mint szokása, és az ügyeket nem ő, hanem Schweiz intézte el, dacára Guizot és Broglie urak minden fenyegetőzéseinek és jóslatainak. A franczia kormány alkalmasint azt fogja mutogatni a kamaráknak, hogy fontos közbenjáró szerepet játszott Ausztria közt, melly a kis cantonok javára tetlegakart közbelépni, és Anglia közt, melly semmit sem akart tenni. Be fogják ugyan bizonyítani, hogy e szerencsétlen villongás egyik korábbi szakában, midőn a közbenjárásnak nagyobb haszna lett volna, Guizot ur e két statust közremunkálás végett kereste meg. De ezen néhány év előtt történt lépés óta Francziaország politikája Schweiz ellen inkább pártoskodó mint közbenjáró volt s mi örömmel mondjuk: ha van, ki Schweizban közbenjárólag működik, az sir Stratford Canning, kinek befolyása a sarez leszállítására, közboesánat tanácsolásra, a győztesek és legyőzöttek kiengesztelésére használtott. E dolgokban Guizot ur kemény ellenzékre fog akadni, s ha cabinetét felbomlás nem is fenyegeti, még sem kezdett egy országgyűlést sem több elemével a bizonytalanságnak és veszedelemnek.“

FRANCZIAORSZÁG. A dec. 31én reggel meghalozott Adelaide, Lajos Filep huga 1770k augusztus 23án született, tehát 70 évet 5 hónapot és 8 napot élt. Iker testvére 1782ben halt meg. Testvéreivel együtt Genlis grófné által neveltetett s rövid idővel a franczia forradalom kiütése előtt Angoulême herceggel kellett volna házasságra lépnie. 1793ban családjának többi tagjaival együtt Francziaországot elhagyta lévén kénytelen, eleinte Tournaiban, később Schweizban a bremgarteni és freiburgi apácakolostorokban tartózkodott; majd Conti hercegnőt Bajor- és Magyarországra kísérte, végre anyjához, a Cataloniában tartózkodó Orleans hercegasszonyhoz ment. Itt az 1808diki háboru kiütéséig Figuerasban lakott, melly városból kiűzetvén, bátyját indult felkeresni, kit azonban sem Londonban sem Malta és Palermóban meg nem talált, ennél fogva Gibráltáron át Londonba visszatért. Rövid idő múlva az olly sokáig keresett bátyjával Portsmouthban találkozott, őt soha többé el nem hagyandó. A hercegasszony jelen volt bátyja egybekelésénél Mária Amália nápolyi hercegnővel, melly Palermóban 1809diké nov. 25én ment véghez. 1814ben családja Párisba visszatértvén, a hercegasszony a Palais Royalban lakott s azt pár nappal Napoleon megérkezése előtt hagyta el, s 1816ig nem látta. Ez évtől 31 esztendőig volt szeretett bátyjának oldalán s annak minden sorsában osztozott. A Tuileriákban földszint lakott, a király dolgozó szobája tőszomszédságában, mert Lajos Filep minden sulyos körülményben élni szokott az eszéyes hölgy tanácsával. A királyt ezen részve rendkívüli vesztesség sulyosan meghatotta. Silvester napján a kir. család valamennyi tagjának számára pompás újévi ajándékok állottak készen a királyné termeiben; délben a nemzeti őrség és a rendes katonaság valamennyi zenekaraival valának újévi üdvözléseket a palota előtt megteendők, újévkor a szokásos nagy elfogadások a Tuileriákban, majd a téli ünnepélyek az udvarnál stb., mi mellett a párisi kereskedés dur aratásra tartott számat. Mind ez most elmarad, és az ipar kára sok millióra rüg. A legnagyobb baj pedig az aggodalom, hogy e csapás által a hercegnőnél négy évvel idősebb király alig helyre állított egészsége komolyan meg fog rendítettetni. A királyi családban 1830 óta ez a 4ik halálozás, u. m. Mária württembergi hercegnő, Orleans herceg, s minap Guise herceg, Áumale herceg legkisebb fia.

Az újévi üdvözlések felüggesztéséből a kamarák ki voltak véve. A király a trónteremben fogadta e testületek fájdalomnyilvánításait, oldalán a királyné, Orleans hercegnő, a királyi ház hercegei és hercegasszonyai állottak mély gyászban, a király és hercegek fekete frakkban. A párkamara tagjai délutáni 3 órakor érkeztek meg, a kancellár vezetése alatt, diszruhában és nagy számmal. A követkamarából majd minden jelenlévők, ugy mint: a dynastiai ellenzék különféle részeinek valamennyi főnökei: Thiers, Dufaure, Billault, Remusat, Odilon-Barrot, hozzácsatlakoztak a menethez, melly a Concordia-piacon és a Horloge-palota kertjén át vonult a Tuileriák felé, hol 4 órakor érkezett meg. A király eleinte csak zokogással volt képes felelni, de a mint szólni tudott, élénk örömmel nyilvánítá köszönetét, hogy a

kamarát e családi nagygyászán oly számosan látja maga körül. Valamennyi miniszterek jelen voltak. A király két hónapra gyászát öltötte. A halotttest újévtől kezdve néhány napig a Tuileriák kápolnájában fogott kitétetni, a gyászünnepélyek legközelebb szerdán vendették kezdetüket.

La Presse még Abd-el-Kader meghódolását is (lásd alább) a ministerium ellen tudja fordítani, mondván: „E késő elfogás magában véve sem lett volna már dicső tett, most még nem is mintegyverek által történt. Ez a cabinetre nézve leverő dolog, mert már eltűnt minden ürügy 100,000 katonatartására Algeriában, a komoly gyarmatosítás kérdése pedig továbbra nem halasztható. Abd-el-Kader elfogva, semmi nyugtalanság, dús aratás, összetartó tetemes többség — valóban az év a cabinetre nézve rosszul kezdődik, mert így napról napra világosabbá lendő kezdő tehetetlensége fenyegeti. Az erős cabinetek műveik által élnek, a gyenge cabinetek az általuk koholt ürügyek segédelmével lézengnek.”

SPANYOLORSZÁG. A dec. 25-kei Gazeta a ministerium követségét közli: Narvaez tábornagy miniszterelnök társaság nélkül, Figueras tábornok had-, Bertran de Lis y Rives pénz-, Sartorius bel-, Arrazola igazság-, Bravo Murillo közoktatás-, Rocca de Togores tengerügyi miniszterek.

PORTUGALIA. A ministerium dec. 18. benyújtotta lemondását a királyné ugyanaznap következő chartista ministeriumot nevezett ki: Saldanha tábornagy elnök; B. G. Henriquet bel-, J. I. Falcon pénz-, A. A. de Silveira Parti tenger-, J. J. de Queiras igazságügyi miniszterek. A cortes jan. 2-kára vannak egybehíva. Lisbonban földrengést kezdtek érezni; a lakosok a mezőre futottak és sátorok alatt tanyáztak.

AFRIKA. Toulonból ezt írják dec. 29-ről. Lakosságunkat ma reggel azon hír hozta mozgásba, hogy ide Abd-el-Kader megérkezett, s valóban, az emir Asmodéc hajó fedelén van. E gőzös Oranból dec. 25-én indult el, miután Abd-el-Kadert, feleségeit és gyermekeit, ezek közt egy 10 éves fiút, néhány vezérét családotól mind össze mintegy 50 személyt felvett volna. Az emir megérkezésének híre legott Parisba jelentetett a telegraf által, s most a kormány parancsai vártanak. Egyelőre a kórházban rendeznek szobákat, hol az emir kíséretétől a kormány határozatát várni fogja. Abd-el-Kadert nem fogták el, hanem maga adta meg magát Lamoricie tábornoknak és Aumale hercegnek Dsema Ghazaut mellett. Marokkóban többé nem tarthatta magát, s ennél fogva a francia becsületességben bizott és hozzánk jött. A mint látszik, meghódolása feltétel nélkül történt és csak azt reméli, hogy a kormány valamely moslem országba fogja vitetni. Tábora megmenekült részének francia határon kell lenni. A Journal des Debats e fontos eseményt következő rövid szavakkal közli: „Abd-el-Kader megadta magát Aumale herceg fenségének. E pillanatban Toulonban van, honnan, mint mondják, Egyiptomba fog vitetni.”

ÉSZAKAMERIKA. Az elnök izenete dec. 7. olvasatott fel a congressusban. Az okirat a londoni Timesben nyolcz hasábra terjeszkedik. Nagy részét a Mexikóval Trist ügyökösége alatt kezdett békealkudozások hajtóréseinek elbeszélése képezi, azután a mexikói háború sikeres eredményeinek áttekintése, mi mellett az amerikai vitézség természetesen pazarlott színekkel festetik. Polk azt javasolja az egy. statusoknak, hogy Mexiko irányában az eddigi birakviszonyban maradjanak, míg ott kormány alakítatik, mely a múltnak kárpótlása és a jövőnek biztosítása mellett békét köt. A béke feltételei Ujmexiko és legalább

California átengedése legyen. Az elnök határozottan ellenzi azon eszmét, miszerint az amerikai hadsereg Mexikóból vagy végképen vagy bizonyos védvonallig visszavonassék. Hogy azonban Mexiko megtartható legyen, kölcsönre van szükség, melynek Polk javaslata szerint 17,000,000 dollárból kell állni, ha a congressus a kávéra és theára egyszersmind hadi adót vet, ha pedig nem vet, 18 $\frac{1}{2}$ millióból. Ezen felül az 1847-ki év folyó statusszolgálatra 20 $\frac{1}{2}$ millió dollár kölcsön kívántatik, ha Mexikóban hadiadó nem hajtatik be. Összesen tehát 38 $\frac{1}{2}$ millió dollár szükséges 18 hónapra, azaz 1849-ik júniusig. Az új vámtarifa, Polk biztosítása szerint hasznosnak mutatkozik. Az izenetben megemlítettek a portál, Tunis, Tripolis és Maroccoval kötött szerződések és hogy Bolivia, Guatemala, Ecuador köztársaságokba ügyviselők küldendők. A Chinávali viszonyok javításra szorulnak; a Brasiáliával fenforgó egyenetlenség nem sokára el lesz intézve. Végre ez van mondva: „A külügyi statutitoknok felszámította a költségeket a pápai statussal leendő diplomatikai viszonyok megnyitására. Az érdekes politikai események, melyek most ama statusokban történnek, valamint kereskedési érdekeink kellő tekintetbevétele, véleményem szerint e rendszabályt igen tanácsossá tették.” Az unio belső állapota, a földművelést, kereskedést, közlekedéseket, az indiánokkal viszonyokat, s'bt. illetőleg felette örvedetesnek festetik. Ez izenethez a miniszterek mellékleteinek egész tömege volt csatolva. — A többi amerikai tudósítások nem fontosak. A veracruzai nov. 23-ig terjednek. Santa-Ana folyvást alkudozott a mexikói congressussal, a köztársaság elnökségét igényelve.

Szerkeszti Szevny József.

Hivatalos tudósítások.

8) **Bírói árverés.** (3, 3)
78. Tek. Gulácsy Károly urnak s nejének Boronkai Anna asszonynak szakolyi részzügük, azon 600 holdaknak kivételével, melyek már előbb Eisenberger Möriz részére bírói végrehajtás útján lefoglaltattak s zárosítattak, 1848. évi február hó 4-ik napjának delutáni óráin, bírói végrehajtás következtében, árverés útján el fog adatni. Kelt P. Ladányban dec. 23-án 1847.
Ráso Lajos végrehajtó szolgabíró által.

12) **H i r d e t é s.** (1, 3)
Azon szerencsétlen esetek megelőzése végett, melyek közelébb, dühös ebek harapása által emberekben s állatokon történtek, a nmlu m. kir. helytartótanácsnak mult karácson hó 28-án 1154-ik és folyó januar hó 4-én 2010-ik számmal kelt k. k. intézvényei meghagyásakint, minden sz á j k o s á r (mint egyedül biztosító-eszköz) nélkül szabadon járó ebek, tulajdonosaik személyére való tekintet nélkül, a gypmester által elfogandók s kiirtandók levén; kozhírré tételük: hogy az ily eb-elfogást, a felebaráti szeretetet feltételező józan-észnel fogvást is, senki, fenyték terhe alatt ne akadályozza.
Egyuttal kozhírré tételük az is: hogy a gypmester által befogott ebek, többé, a tulajdonosnak, semmi váltáság iránt vissza nem adatnak. Kelt Pesten az 1848-ik évi januar 5-én tartott tanács ülésből
a városi tanács által.

Előfizetési hirdetés.
Az országgyűlési röpívek első 100 ívnyi folyama vége felé járván, van szerencsénk a t. cz. Előfizetőket a második 100 ív előfizetésére — 3 ft 20 kr-ával pp. — mély tisztelettel felkérni. Az első 100 ívnek kimutatásával a napokban fogunk szolgálni.
Az országgyűlési röpívek kiadó hivatala.

10) **Figyelmeztetés.** (2, 3)
80.
Mintán alulirt nemes Csanád megyében helyezett püspök Makó városa lakos kereskedők számos évekig folytanosan egy társaságba üzött kereskedési foglalatosság s együtti kormányzás — a köztük történt elválás által megszűnt: azért is, ha netalán valaki tölok olyl kötírrattal — mely „Gombó és Stern társa,” a vagy „Gombó és társa” vagy megfordítva, alírással elátva — birna, magát nálok püspök Makó városában, e mai alulirt naptól kezdve három hónapok alatt, jelentse be; ezen időszak leteltével pedig, ezen kötelezvéyek érvénytelennek, s erónélkülinek ezennel nyilváníttatnak. Makón 1847-ik év dec. 28-án.
Gombó M. és Stern S.

Uj magyar könyvek. Heckenast Gusztáv

- pesti könyvárus és kiadónál megjelent és minden hiteles könyvárusnál kapható:
- Coursier E.**, Francia-magyar nyelv társalgási kézikönyve, vagy tökéletes utmutatás azok számára, kik magukat a két nyelvben helyesen, és könnyű módon gyakorolni óhajtják. Fordította Karády Ignác. Kis 8-rét Pesten 1847. füze 1 ft 12 kr. pp.
 - Csermelenyi**, ügyvédvizsgálati kézikönyv kérdésekben és feleletekben, törvényeink s törvénykezési gyakorlatunk nyomán. 12-rét Pesten 1847. füze 40 kr. pp.
 - Fogarasi Janos**, Legujabb és legteljesb német és magyar zseb-szótár, legujabb helyesírás szerint, s az ujonan alakított vagy fellesztett szókkal bővítve oszveirta. Második, jobbitott és sok ezer új szókkal bővített kiadás. Első vagy német-magyar rész, két hasábban, és nagyobb s olvashatóbb betűkkel nyomva minden eddigi magyar-német zsebszótáraknál. Pesten 1847. Vásonba köve 2 ft pp. Második, vagy magyar-német rész. 1-ső és 2-dik füzet. Előfizetési ára 3 füzetnek csak 2 ft pp.
 - Galura Bernat**, A keresztény jó nevelés utmutatója a nép vallási és erkölcsi nevesítésére. Fordította Hunyadi Károly. 12-rét Pesten 1847. füze 36 kr. pp.
 - Hazi titkok**, legujabb. Mindenemü s különösen kereskedői levelek, valamint a közéletben előforduló bármiféle iratok helyes szerkesztésére vezető szabályok, számos példakkal világosítva. A magyar nemzet hasznára írt kézi segédkönyv. Szerkeszték Farkas Elek és Kövi István. Ötödik javított és tetemesen bővített kiadás: 7-dik ezer példány. Nagy 8-rét. Pesten 1847. füze 2 ft 30 kr. pp.
 - Hiador**, Hattyúdalok. 18-rét Pesten 1847. füze 48 kr. pp.
 - Hugo Karoly**, Brutus és Lucretia. Dráma négy folvonásban. Nagy 8-rét Pesten 1847. Füze 1 ft 40 kr. pp.
— Egy magyar király. Történeti dráma négy folvonásban. Nagy 8-rét Pesten 1847. füze 1 ft 40 kr. pp.
 - Jósika Miklos**, Akarat és hajlam. Regény. 8-rét Pesten 1846. 2 kötet füze 2 ft pp.
— Regényes képletek. 8-rét Pesten 1847. 3 kötet füze 3 ft pp.
— Jósika István. Regény. 8-rét Pesten 1847. 5 kötet füze 5 ft pp.
— Egy kétemeletes ház Pesten. Novella egy kötetben. 8-rét Pesten 1847 füze 1 ft p.
 - Karády Ignac**, Regék. Nagyobb gyermekek számára. Öt kifestett képekkel. 8-rét Pesten 1847. Vásonba köve 2 ft 24 kr. pp.
 - Kisfaludy Sandor** minden munkái. Kiadja Toldy Ferenc. Nemzeti kiadásban, magas negyedré. Egy kötet, 10 szállítványban a „Nemzeti könyvtár”-hoz csatlakozók. 1—8 füzet a 40 kr. pengőben. Kézi Kiadásban, kis nyolczadrét. Hat kötet, 12 szállítványban Kisfaludy Károly és Vörösmarty munkái kisebb kiadásaihoz csatlakozók. 1—10 füzet a 30 kr. pp. Előfizetési ár teljes 5 ft pp.
 - Lemouton Janos**, Franczianyelvtan, új és könnyen megfogható tanításmód szerint, különös tekintettel az ontanításra, magyarok számára. Harmadik olesőbb kiadás. Nagy 8-rét Pesten 1847. Köve 1 ft 20 kr. pp.
 - Szabó Richard**, Nők világa. 8-rét Pesten 1847. Füze 1 ft 40 kr. p. Vásonba köve 2 ft.
 - Szalay Laszlo**, Publicistai dolgozatok. Nagy 8-rét Pesten 1847. 2 kötet füze 3 ft pp.
— Statusférjak és szónokok könyve. Uj folyamata. Nagy 8-rét Pesten 1847. 1-ső, 2-dik és Praenum. 3-dik füzet a 48 kr. pp.
 - Szokolay Istvan**, Buntelő jogtan a codificatio és tudomány legujabb elvei szerint, különösen bírának s ügyvédek számára. Első rész. Atalános buntelő jogtan. Nagy 8-rét Pesten 1847. füze. Ezen munka megjelenend két részben, teljes egy kötetben 3 ft pp.
 - Szűcs Lajos**, Rövid törvénytudomány kérdések- és feleletekbe foglalva. 12-rét Pesten 1847, füze 30 kr. pp.
 - Tooth Istvan**, Költészet-tan. Kézi könyvül. 8-rét Pesten 1847, füze 30 kr. pp.

11) **Széna és nád eladó** (1, 2)
81.
Pestmegyében Uj-Kécsken 54 ol; bővebb utasítást a kécskei lakos Lovas Mihály.

Épen most jelent meg Heckenast Gusztáv
pesti könyvárus és kiadónál és minden hiteles könyvárusnál kapható:
STATUSFÉRFIAK
ÉS
SZÓNOKOK KÖNYVE
Szalay László által.
Teljes egy kötetben. Nagy 8-rét. Pesten 1847. Keményen köve 5 ft pp.

STATUSFÉRFIAK
és
SZÓNOKOK KÖNYVE
Szalay László által.
Uj folyamata.
Nagy 8-rét Pesten 1847. 1-ső, 2-dik és Praenum. 3-dik füzet. a 48 kr. pp.

Publicistai
DOLGOZATOK
Szalay László által.
Nagy 8-rét. Pesten 1847. 2 kötet füze 3 ft pp.

Épen most jelent meg Heckenast Gusztáv
pesti könyvárus- és kiadónál váczütezában 15. sz. a. és minden hiteles könyvárusnál kapható:
NŐK VILÁGA.
Irta Szabó Richard.
8-rét Pesten 1847. füze 1 ft 40 kr. Vásonba köve 2 ft pp.

Épen most jelent meg Heckenast Gusztáv
pesti könyvárus és kiadónál és minden hiteles könyvárusnál kapható:

AZ ORSZÁGGYÜLÉS RENDEZÉSÉRŐL.
Irta Irinyi József.
Nagy 8-rét. Pesten 1847. füze 40 kr. pp.
A sz. k. városok
SZAVAZATJOGA
ORSZÁGGYÜLÉSEKEN.
Irta JÁSZAY PÁL.
Nagy 8-rét. Pesten 1843. füze 30 kr. pp.

Épen most jelent meg Heckenast Gusztáv
pesti könyvárus- és kiadónál váczütezában 15. sz. a. és minden hiteles könyvárusnál kapható:
Legujabb és legtömöttebb
MAGYAR-NÉMET és NÉMET-MAGYAR SZÓKÖNYV.
A magyar nyelv újabb és legujabb alakulását tekintve, legjelesebb kútfók után készítette
Farkas Elek.
Tomnyomatu kiadás. Német-magyar rész (egy kötet) 12-rét Pesten 1847. 3 füzet 24 ív.
Előfizetési ára csak 1 ft 12 kr. pengőben.

FRANCZIA-MAGYARNYELV TÁRSALGÁSI KÉZIKÖNYVE,
vagy Tökéletes utmutatás azok számára, kik magukat a két nyelvben helyesen, és könnyű módon gyakorolni óhajtják.
Coursier E. után Karády Ignác.
Kis 8-rét. Pesten 1847. füze 1 forint 12 kr. pengőben.